

AKTE I

Muziek 1: Ouverture

Scene 1

De kinderslaapkamer in het huis van de familie Liefje. We zien een gezellige kamer in laat Victoriaanse stijl met kleurig behang en de warme gloed van een gaslamp. In de slaapkamer staan drie bedden, een ladenkast, een hondenhok en een schoorsteenmantel boven de open haard, waaraan wat kleding hangt. Een deur leidt naar de badkamer, een andere naar de rest van het huis en er zit een groot raam in de achterwand. Wendy (moet doorgaan voor 13/14 jaar oud) en John (12) springen op het bed, giechelen en zijn gekleed in hun pyjama. Nana, een grote hond (acteur in hondenvak) komt de slaapkamer binnengelopen met Michael (7 jaar en ook in pyjama) op haar rug. Ze zetten koers naar de badkamer.

Michael (*protesterend*) Ik wil niet naar bed. Ik wil niet. Ik wil niet., Nana! Het is nog geeneens zes uur. Nog twee minuutjes, goed? Nog een minuutje dan? Nee? En ik wil ook niet in bad, hoor je? Ik wil 't niet! (*mevrouw Liefje komt binnen. Ze heeft een avondjurk aan en ziet er beeldschoon uit*)

Mevrouw Liefje Goeie genade! Michael, wat een kabaal, zeg! Wees een grote jongen en doe wat Nana zegt. (*Ze richt zich tot Wendy en John*) En jullie twee ook naar bed. Vooruit! O, hemel, ik wou dat ik vanavond niet naar dat diner hoefde. (*Michael en Nana verdwijnen in de badkamer. Meneer Liefje komt als een wervelwind de slaapkamer binnen. Hij draagt zijn nette pak maar heeft zijn strikje nog in zijn hand*)

Meneer Liefje En nou is het genoeg! Dit is de druppel! Ik kan er niet meer tegen!

Wendy Hoezo vadertje? Wat is er aan de hand?

Meneer Liefje Aan de hand? Aan de hand? Dit is er aan de hand! Ik krijg die strik niet om! (*tegen de strik*) Jij wil wel om de spijlen van het bed, maar om m'n nek vertik je't! Potver... drie dubbele deksels met pindakaas nog aan toe!! Wat ben jij een koppig exemplaar! (*Hij geeft de strik een tik. Mevrouw Liefje kan haar lach bijna niet inhouden*)

Mary, je bent gewaarschuwd! Als ik dit ding niet om mijn nek gestikt krijg, gaan we vanavond niet uit eten. En als we vanavond

niet uit eten gaan, kan ik nooit meer naar kantoor, hebben we
honger en belanden onze kinderen in de goot! *(ledereen lacht om
meneer liefje omdat hij weer eens overdramatisch is. Nana komt
de badkamer uit met Michael op haar rug)*

Muziek 2 DE LIEFJES

Meener Liefje

Het is verdorie een hopeloze toestand!
Ik lijk warempel wel niet goed snik
Ik heb alles geprobeerd
Blijkbaar doe ik iets verkeerd
Want het wil me maat niet lukken met die strik!

Zeg liefje, ik zal jou eens wat beloven
Ik hou vol, vecht door tot aan het graf
Als dit strikje evenwel
Niet goed zit in een tel
Dan zeg dat dineetje maar af!

Wendy
Aahh, vader...

Mevrouw Liefje & kinderen

Wij zijn de Liefjes
De familie Liefje
Inderdaad, het klinkt een beetje raar
Hoe komt iemand aan zo'n naam?
Da's moeilijk na te gaan

Wendy
Ik ben een Liefje! Echt waar!

Allen *(behalve Meener Liefje)*
Ja, wij zijn de Liefjes
Gedragen ons als Liefjes;

(tegen Meener Liefje)

wij zijn altijd zo zoet als wat

Als men ons voorbij ziet gaan
Zeggen mensen heel spontaan
“Wat een liefjes zijn dat!”

Mevrouw Liefje George, lieverd, je bent helemaal van streek... ik
bel wel even voor je cognac. Rustig maar. *(Mevrouw Liefje volgt,
terwijl haar man door de kamer ijsbeert)*

Zie de dingen nou eens wat lichter
Maak je niet druk schat, blijf toch even staan
Als je langzaam telt tot tien
Dan zul je weldra zien
Dan jouw probleempje weer over zal gaan

Kom liefje, geef die strik nou maar hier
Mij lukt't, ik zeg het je voorwaar!

(Hij doet wat ze vraagt. Muzikaal tussenspel terwijl zij'm strikt)

Voortaan niet zo obstinaat
Daar is niemand bij gebaat
Zie je wel? 't Is al voor mekaar!

Mevrouw Liefje & Kinderen

Wij zijn de Liefjes
De familie Liefje
Inderdaad, het klinkt een beetje raar
Hoe komt iemand aan zo'n naam?
Da's moelilijk na te gaan

Meneer Liefje
Ik ben een Liefje! Echt waar!

Allen
Ja, wij zijn de Liefjes
Gedragen ons als Liefjes
Wij zijn altijd zo zoet als wat
Als men ons voorbij ziet gaan
Zeggen mensen heel spontaan
“Wat een liefjes zijn dat!”

Allen zingen een opeenvolgend en aanhoudend “ah” tot een vol akkoord bereikt is. Nana is de hekkensluiter met een valse jank.

Mevrouw Liefje & Kinderen

Wij zijn de Liefjes
De familie Liefje
Inderdaad, het klinkt een beetje raar
Hoe komt iemand aan zo'n naam?
Da's moeilijk na te gaan

Michael
Ik ben een Liefje! Echt waar!

Allen
Ja, wij zijn de Liefjes
Gedragen ons als Liefjes
Wij zijn altijd zo zoet als wat
Als men ons voorbij ziet gaan
Zeggen mensen heel spontaan:
“Wat een liefjes zijn dat!”

(In de opwindning van het laatste refrein struikelt meneer Liefje over Nana. De kinderen gieren het uit, waardoor hij nog bozer wordt)

Meneer Liefje En nou is het genoeg! Dit is echt de druppel! Hoe vaak heb ik gezegd dat ik geen hond als dienstmeisje wil! Ik zit onder de haren! Liza haal een borstel! *(Hij veegt de haren van zijn pak. Zijn vrouw helpt hem. Nana neemt Michael op zijn rug en brengt hem naar zijn bed)*

Mevrouw Liefje George... Nana is een schat

Meneer Liefje Ja, dat zal best wezen, maar ik krijg soms echt het gevoel dat ze denkt dat onze kinderen haar puppies zijn. Ik vind dat het zo niet langer kan.

Mevrouw Liefje Ach welnee, lieverd. Ik ben ervan overtuigd dat ze dat verschil heus wel weet te maken. En wie anders moet mijn kinderen beschermen?

Meneer Liefje Wie anders? Je hebt een echtgenoot, schat, een man die d'r voor zorgt dat't jullie nergens aan ontbreekt en dat jullie niets kan overkomen! *(Terwijl Wendy en John in de*

badkamer verdwijnen houdt Nana zich met Michael bezig.

Mevrouw Liefje neemt haar echtgenoot apart)

Mevrouw Liefje Maar dat weet ik toch, lieveling... ik maak me alleen een beetje zorgen... Ik weet dat 't misschien een beetje raar klinkt, maar ik dacht toch echt dat ik aan het begin van de avond een gezicht zag, bij het raam.

Meneer Liefje Hoe kan dat nou? We wonen op driehoog!

Mevrouw Liefje Het was het gezicht van een klein jongetje; hij probeerde naar binnen te komen. En George... het is de eerste keer dat ik hem zie.

Meneer Liefje O, nee?

Mevrouw Liefje (*zich ervan vergewissend dat Michael het niet kan horen*) De eerste keer was een week geleden. Nana was een avondje vrij en ik zat hier wat te soezen bij de open haard, toen ik plotseling een tocht voelde, alsof het raam openstond. Ik keek om me heen en zag ineens dat jongetje hier in de kamer staan.

Meneer Liefje Hier in de kamer?

Mevrouw Liefje Ik heb gegild. En net op dat moment kwam Nana thuis, die onmiddellijk boven op 'm sprong. Het jongetje schoot naat het raam, Nana schoof het snel dicht, maar ze was net te laat om 'm te vangen.

Meneer Liefje Lieverd, misschien moet je volgende keet toch-

Mevrouw Liefje Nee, nee.... Wacht nou even. Dat jongetje kon ontsnappen, maar zijn schaduw was niet snel genoeg. Het raam kwam naar beneden en sneed zo z'n schaduw eraf.

Meneer Liefje (*zuchtend*) Maar Mary, waarom heb je die schaduw dan niet bewaard?

Mevrouw Liefje Heb ik wel. Ik heb 'm opgerold, George. Kijk, hier is-ie. (*ze halt de schaduw tevoorschijn uit de ladekast. Het is gemaakt van dun, gaasachtig materiaal, uitgesneden in de vorm van een mens*)

Muziek 2A: Instrumentaal

Meneer Liefje Laat mij eens even kijken... nee, die schaduw komt me niet bekend voor. Maar hij ziet er best ondeugend uit, vind je ook niet? (*ze legt de schaduw weer in de kast*)

Mevrouw Liefje Hé, lieverd, wees nou serieus. En dan nog iets... Wendy heeft me nu al een paar keer verhalen verteld over een jongetje, dat eh... Peter heet en soms aan het voeteneind van haar bed gaat zitten om muziek voor haar te maken.

Meneer Liefje (*spottend*) Muziek??

Mevrouw Liefje Ze zegt dat het tijdens haar slaap gebeurt. Maar ze weet gewoon dat hij d'r is.

Meneer Liefje Lieverd, onze Wendy heeft altijd al veel fantasie gehad. Net als d'r moeder. Dat droomt ze maar. (*Meneer Liefje zucht. We horen Michael schreeuwen. Nana probeert hem z'n drankje te geven.*)

Michael Nee!! Nee!! Hou op, Nana! Ik wil die troep niet! Weg d'r mee! (*Wendy en John komen tevoorschijn uit de badkamer*)

Mevrouw Liefje Wat heb je daar, Nana? O, ik ziet 't al... 't is je medicijn, Michael.

Michael 'k Wil het niet!

Mevrouw Liefje Nou, dan gaan we maar weer even een chocolaatje voor 'm halen, he? Kom Nana. (*ze verlaat de kamer. Nana volgt haar*)

Meneer Liefje (*roept haar*) Moeder, je moet die kinderen niet zo verwennen!... Kom op, Michael, laat zien dat je een man bent. Toen ik zo oud was als jullie nam ik m'n medicijnen altijd zonder tegensputteren in. En dan zei ik altijd: "Dank U wel, lieve ouders, voor al die flesjes die mij weer beter maken."

Wendy (*moedigt Michael aan*) Vader, dat medicijn dan u soms neemt, dat is nog veel viezer he?

Meneer Liefje (*vol bravoure*) Veel en veel viezer. 't Is dat mijn flesje weg is, anders deed ik 't nu even voor.

Wendy O, maar het is helemaal niet weg! Het staat gewoon in de badkamer. Ik haal 't wel even. (*Wendy loopt al naar de badkamer*)

Meneer Liefje Hoeft niet, Wendy, hoeft niet! (*John giechelt*) John, het is het smerigste spul dat er bestaat. Van die vieze, zoete, kleverige troep.

John (*met een brede glimlach*) 't Is zo voorbij, vader. (*Wendy haast zich terug met een glas waarin ze het drankje gedaan heeft*)

Wendy ik heb het zo snel gedaan als ik kon.

Meneer Liefje ach, Wendy, wat ben je toch altijd behulpzaam... (*Wendy reikt haar vader het drankje aan*) Michael eerst.

Wendy Kom op, michael

Michael Vader eerst

Meneer Liefje Ik wordt misselijk, hoor

John Vooruit, vader

Meneer Liefje hou je mond, John

Wendy Maar u zei toch net "dank u wel lieve ouders, voor al die flesjes..."

Meneer Liefje Daar gaat 't niet om. Waar het om gaat is dat er in mijn glas meer zit dan op dan op zijn lepel. 't Is gewoon niet eerlijk.

Michael (*koeltjes*) Vader, ik wa-hacht.

Meneer Liefje Ja, da's makkelijk... Nou, dan wacht ik ook...

Michael (*op gezongen toon*) Vader is een lafaard

Meneer Liefje Je bent zelf een lafaard!

Michael Je bent niet bang hoor.

Meneer Liefje ik ben ook niet bang, hoor.

Michael Nou, neem dan een slok

Meneer Liefje Neem zelf een slok.

Wendy Waarom niet allebei tegelijk?

Meneer Liefje Goed idee. Ben je zo ver, Michael?

Wendy Een, twee, drie...Nu! (*Michael neemt zijn drankje in maar meneer Liefje gooit het zijne over z'n schouder*)

John oh, vader heeft 't niet ingenomen!

Michael (*woedend*) Dat is gemeen! U heeft vals gespeeld! Ik heb 't ingenomen maar u heeft gelogen! Volgens mij heeft u 't vroeger ook nooit ingenomen! Dat zei u alleen maar om...

Wendy O, vader!

Meneer Liefje Wat nou 'o, vader'? En hou op met dat gemekker, Michael! Ik wilde het heus wel innemen, maar ik kon m'n mond niet vinden. (*Ze kijken hem allemaal wantrouwend aan*) He, jongens, luister...ik bedenk opeens een hele leuke grap. Als ik mijn drankje nou eens in Nana's drinkbak doe, dan denkt zij dat 't melk is en dan drinkt ze alles op. Grappig, he?

Wendy Nee, vader. Nee! Hoe kunt u nou zoiets gemeens doen? (*Meneer Liefje negeert haar*)

Meneer Liefje Kom maar, Nana. Brave hond. Kijk eens... melkie, melkie.. (*Nana kwispelt met haar staart en snelt zich naar haar drinkbak. Ze likt er aan en begint vervolgens luid te janken*)

Mevrouw Liefje (*ruikt aan Nana's bak*) Maar George, dat is jouw medicijn! (*Wendy troost Nana ondertussen*)

Meneer Liefje Grapje! Zelf bedacht...leuk he? Nou, nou...ik probeer een beetje licht in dit huis te brengen, maar mijn grapjes worden hier blijkbaar niet meer gewaardeerd.

Wendy Ach, arme Nana, arme Nana. Kijk vader, nou huilt ze.

Meneer Liefje Ja hoor, knuffel d'r maar! En wie knuffelt mij ooit eens? Niemand! O, nee! Ik ben de kostwinner maar. En waarom zou je die ook een knuffel geven, he?

Mevrouw Liefje Niet zo hard, George. Zo kan het personeel je horen.

Meneer Liefje Kan mij het schelen. Laat ze't maar horen. Van mij mag de hele wereld 't horen. Maar ik sta niet meer toe dat een hond de baas speelt over mijn kinderen. Weg met dat beest! Weg! Weg!

Kinderen Vader, alsjeblijft, niet doen!

Meneer Liefje Helaas! Een hond hoort in de tuin en daar breng ik je nu heen...en je gaat ook aan de ketting.

Mevrouw Liefje Mijn besluit staat vast! Wie is hier nou eigenlijk de baas? Ik of die harige bibberbil?? Kom op, Nana! *(Hij slaapt Nana mee. Ze gaan samen af. De kinderen gaan stilletjes naar bed. Terwijl Mevrouw Liefje de gaslampen uitdraait horen we Nana in de verte blaffen)*

John Hoor je dat? Ze blaft omdat ze aande ketting ligt. Ze is vreselijk verdrietig.

Wendy Nee, zo blaft ze niet als ze verdrietig is, zo blaft ze als ze gevaar ruikt.

Mevrouw Liefje Gevaar? Weet je 't zeker, Wendy?

Wendy O, ja!

Muziek 3: Instrumentaal

(Plotseling vliegt het raam met een klap open. Wendy geeft een gil en Mevrouw Liefje draait zich geschrokken om)

John Is daar iets?

Mevrouw Liefje *(tuurt naar buiten)* Niets te zien. O, hemeltje, ok wou dat ik thuis kon blijven. *(ze doet het raam dicht)*

Michael *(slaperig)* We zijn toch niet in gevaar, he, moeder?

Mevrouw Liefje Natuurlijk niet, lieverd. *(ze geeft haar kinderen een nachtzoen)* Welterusten schatjes. *(Mevrouw Liefje verlaat de kamer. Even is alles en iedereen stil. Dan gaat Wendy langzaam rechtop in bed zitten)*

Wendy Michael...? John...? *(Geen antwoord. Beiden slapen al. Wendy stapt uit bed, loopt naar het raam en ontgrendelt het)*

Muziek 4: PETER

Wendy

Peter, Peter

Ben jij daar...?

Peter, Peter

Zeg me...zeg me waar

Peter, Peter
Is dit werk'lijkheid?
Peter, Peter
Blijf je? Ik wil jou nog niet kwijt...

Ze zweeft 's nachts om me heen
Geen droom ben ik alleen
Je bent m'n stralende ster
Wist je dat, Peter?
Peter, Peter
Wacht je op mij?
Ik weet...je bent liever vrij
Maar stel je leven eens voor
Met mij erbij...

Ik zie je, ik zie je
Als m'n moeder's 'weltersuten' weerklinkt
Dan wacht je bij het raam daar
Voor jij m'n droom binnenspringt

Ik hoor je, ik hoor je
Want als het blad lispelt kom jij
Nog even en je gaat weer
Waarheen ga jij zonder mij?

Je zweeft 's nachts om me heen
Geen droom ben ik alleen
Je bent m'n stralende ster
Wist je dat, Peter?
Peter, Peter

Wacht je op mij?
Ik weet... je bent liever vrij
Maar stel je leven eens voor
Met mij erbij...

(Als het lied is afgelopen kruipt Wendy weer onder de dekens en valt in slaap. Een klein lichtstraaltje - Tinkerbel - danst door het raam naar binnen en we horen het geluid van zacht tinkelende belletjes. Het elfje danst door de kamer en verdwijnt in een kannetje op de schoorsteenmantel.

Muziek 5: Instrumentaal

Plotseling klappen de ramen opnieuw open en vliegt Peter Pan de kamer binnen.)

Peter Tinkelbel! Tink, waar zit je nou? ...He, kom onmiddellijk uit dat kannetje tevoorschijn en zeg me waar ze mijn schaduw hebben verstopt. *(Tink komt uit het kannetje tevoorschijn en vliegt naar de ladekast. Peter stevent er op af en begint hem te doorzoeken. Hij vindt zijn schaduw in een van de laden.*

Muziek 5A: Instrumentaal

Vervolgens doet hij de la dicht zonder te bemerken dat hij Tinkelbel er in opsluit. Hij gaat zitten en probeert vergeefs zijn schaduw vast te maken. Hij loopt naar de badkamer en komt terug met een stuk zeep. Maar ook de zeep hecht niet. Hij is zo boos en wanhopig dat hij ervan huilen moet. Wendy wordt wakker, gaat rechtop zitten en kijkt hem aan)

Wendy Jongen, waarom huil je? *(Peter staat op en maakt een kleine buiging voor Wendy, die op haar beurt voor Peter buigt)*

Peter Hoe heet jij?

Wendy Wendy Moira Angela Liefje

Peter Ik Peter Pan

Wendy Ik dat alles?

Peter ja

Wendy O, 't spijt me.

Peter Geeft niks

Wendy Waar woon je?

Peter Tweede ster van rechts en dan almaar rechtdoor tot aan de dageraad!

Wendy Wat een gek adres!

Peter Nee, dat is het niet.

Wendy Ik bedoel... staat dat ook op je post?

Peter Krijg geen post.

Wendy Maar je moeder krijgt toch wel post?

Peter 'k Heb geen moeder.

Wendy O, Peter, geen wonder dat je zat te huilen. *(Wendy stapt uit bed en gaat naar hem toe. Peter gaat een stuk achteruit.)*

Peter Daar huilde ik helemaal niet om. Ik huilde omdat m'n schaduw niet meer vast wil. Trouwens... ik zat helemaal niet te huilen.

Wendy O, wat erg! *(Ze zoekt de zeep)* En jij wou 'm met zeep vastlijmen? *(Ze haalt naald, draad en een vingerhoedje tevoorschijn uit haar naaimandje op de ladekast)*

Peter O, ik ga heus niet huilen, hoor, ik ben namelijk heel erg dapper en...AU! *(Wendy naait de schaduw vast.)*

Lichtverandering.

Muziek 6: Instrumentaal

We zien de contouren van een enorme schaduw op de muur.

Peter danst van blijdschap)

Wendy O, hemeltje, misschien had ik 'm even moeten strijken. *(Peter kraait het triomfantelijk uit)*

Peter *(kraaiend)* Wat den ik toch slim! O, wat ben ik slim, zeg! Wendy, moet je kijken! Kijk dan! *(Peter laat z'n schaduw gekke bewegingen maken)*

Wendy O, en ik heb natuurlijk niks gedaan...

Peter Jij? Ach, een beetje. *(kraait weer)*

Wendy Een beetje? Nou, als ik dan nergens goed voor ben en jij alleen maar van die stomme geluiden kan maken, dan ga ik maar weer naar bed. *(ze springt in haar bed, trekt de deken over haar hoofd en maakt verontwaardigde piepstemgeluidjes)*

Peter Ah, Wendy; kom nou... laat me nou toch lekker kraaien. Dat doe ik altijd als ik lekker in m'n vel zit. *(Wendy verroert zich niet)* Wendy... een meisje is meer waard dan twintig jongens. *(Wendy kijkt over de rand van de deken naar peter)*

Wendy Vindt je dat echt, Peter?

Peter Ja, ik meen 't.

Wendy Ah, dat vind ik hartstikke lief van je. Goed. Dan sta ik weer op. *(ze komt weer uit bed)* Mag ik je een kus geven?

Peter *(steekt verwachtingsvol zijn hand uit)* Graag.

Wendy Je weet toch wel wat een kus is, he?

Peter Geef me d'r een en ik weet het. *(Wendy staat op het punt Peter te kussen als ze zich plotseling bedenkt en hem de vingerhoed geeft die ze gebruikte tijdens het vestnaaien van zijn schaduw)*

Peter *(bekijkt de vingerhoed)* Zal ik jou nu een kus geven?

Wendy Ja hoor, ga je gang. *(Peter laat een eikeldopje in haar hand palm vallen)* (..) O...ik zal jou aan een ketting om mijn hals dragen.

Peter *(schouderophalend)* Wat jij wil.

Wendy Peter, hoe oud ben jij?

Peter Dat weet ik niet precies, maar ik ben heel jong. Toen ik geboren werd ben ik 'm meteen gesmeerd.

Wendy Wat?

Peter Ja, want ik hoorde mijn vader en moeder praten over wat ik later als man moest worden. Maar ik wou helemaal geen man worden!

Ik wou gewoon altijd een Klein jongetje blijven en lekker lol maken. Dus toen ben ik naar Kensington Gardens gegaan - een heel groot park - en daar heb ik een tijdje bij de elfjes gewoond.

Wendy Maar Peter, daardoor mis je allemaal mooie dingen; een gezin, een carrière en rijk worden en....

Peter Nee Wendy, luister...

Muziek 7: IK WIL NIET (VERDER GROEIEN)

Peter

Ik wil niet verder groeien

Omdat 't me niet past

Al je speelgoed lijkt veel kleiner

En je schaduw wil nooit meer vast

Wendy, ik wist dat 't niets voor me was

Om later volwassen te zijn

Ik wou niet naar school

En ik nam een besluit:

Deze jongen die bleef liever Klein!

Wendy Maar Peter, je kan toch niet altijd een jonetje blijven?

Zou je het niet geweldig vinden om een man te zijn... of vader?

Peter... Zou je dan niet willen trouwen?

Wendy, ik wist dat 't niks voor me was

Om later volwassen te zijn

Ik wou niet naar school en ik nam een besluit

Deze jongen die bleef liever Klein

(song wordt up-tempo en Peter banjert over het toneel)

Ik liep al weg van huis

Toen ik ter wereld kwam

Zag meteen dat ik 'm wou smeren

Handjes wassen, niks voor mij

**Spreken met twee woorden?
Dat zou me al gauw irriteren!**

**Luister, lieve Wendy, hoe breng ik jou aan 't verstand
Jij ziet van het ouderschap alleen de buitenkant
Het is teveel verantwoord'lijkheid
Voor elke vrouw en man
Als iemand das nooit meer groeien wil
Is't Peter Pan!**

(Muzikale reprise. Peter danst)

**Luister, lieve Wendy, hoe breng ik jou aan 't verstand
Jij ziet van het ouderschap alleen de buitenkant**

**Samen
Het is teveel verantwoord'lijkheid
Da's niet mijn pakkie-an!
Peter
Als iemand dus nooit meer groeien wil
Wendy
Iemand dus nooit meer groeien wil
Samen
Als iemand das nooit meer groeien wil
Is't Peter Pan!**

Peter Hé...ik vraag me af waar Tinkelbel gebleven is.
Wendy Peter! *(klampt zich aan hem vast)* Je gaat me toch niet zeggen dat er in deze kamer een elfje is, he?
Peter Ja en weet je wat? 't mijn elfje. Weet je, eigenlijk zou elke jongen of meisje een Eigen elfje moeten hebben.
Wendy Zou? Is dat dan niet zo?
Peter Nee, tegenwoordig weten kinderen zo ontzettend veel, dat ze al heel snel niet meer in elfjes geloven. En elke keer als er een kind zegt: ik geloof niet in elfjes, valt er ergens eentje dood. *(Hij maakt een 'drop dead' -gebaar)*
Wendy O, wat erg!...maar jouw elfje...is die hier?
Peter Net nog wel, ja...jij hoort 'r ook niet, toch? *(ze luisteren allebei. We horen het gedempte geluid van Tink's getinkel)*
Wendy Ik hoor alleen wat tinkelende belletjes.

Peter Dat is Tink. Dat is elfentaal. Ja, nu hoor ik 'r ook. O, Wendy, volgens mij heb ik haar per ongeluk opgesloten in die grote doos.

Wendy Grote doos? O, je bedoelt de ladekast! *(Peter trekt een la open. Tink vliegt kwaad tinkelend door de kamer)*

Peter Hé... zulke dingen mag jij niet zeggen, Tinkelbel! *(Tink tinkelt)* Ik kon toch ook niet weten dat jij in dat ding zat? *(Tink tinkelt opnieuw)* Je bent zelf een stomme koe!

Wendy O, Peter, stond ze maar even stil, dan kon ik haar goed bekijken.

Peter Ze staan bijna nooit stil. Wegwezen, Tink! *(Tink verdwijnt in de badkamer)*

Wendy *(zittend op haar bed)* Peter, waar je woon nou eigenlijk precies?

Peter Bij de zoek geraakte jongens

Wendy Wie zijn dat?

Peter Dat zijn kinderen die uit hun kinderwagens zijn gevallen toen het kindermisje net de andere kant opkeek. Als ze dan binnen zeven dagen niet worden opgeëist, worden ze heel ver weggestuurd. Naar het Wonderland. *(trots)* En ik ben hun kapitein.

Wendy Wat moet dat leuk zijn!

Peter Ja, maar we zijn best wel een beetje eenzaam. We hebben namelijk niemand die ons verhaaltjes vertelt.

Wendy Niemand die jullie verhaaltjes vertelt?... O, je bedoelt natuurlijk een moeder! Maar zitten d'r dan geen meisjes bij?

Peter O, nee. Meisjes zijn veel te slim om uit kinderwagens te vallen.

Wendy ik vind het echt fantastisch hoe jij over meisjes praat. Als je wil mag je mij nu een kus geven.

Peter Ah, ik dacht al dat je 'm terug wilde.

(Hij biedt haar het vingerhoedje aan)

Wendy He stom, ik bedoelde geen kus, ik bedoelde een vingerhoedje.

Peter Wat is dat dan?

Wendy Dit *(Ze geeft Peter een kus)*

Peter Grappig. Zal ik jou nu ook een vingerhoedje geven? *Tink komt vanuit de badkamer binnenvliegen en cirkelt drifig rond Wendy. Als Peter's gezicht vlak bij dat van Wendy is, slaakt Wendy een gil)*

Peter Wat is er??

Wendy Het was net of er iemand keihard aan m'n haar trok!

Peter Dat moet Tinkelbel geweest zijn. Oh, ik heb haar nog nooit zo stout meegemaakt. (*Tink tinkelt*)

Wendy Wat zegt ze?

Peter Ze zegt dat ze dat altijd zal doen als ik jou wil vingerhoeden

Wendy Maar waarom dan?

Peter Waarom, Tink? (*Tink tinkelt*) Ze zegt "Stomme Koe".

Wendy Wat is zij onbeschoft zeg! Voor mij is ze lucht! Kom Peter, laten we hier gaan zitten.

Peter Wat je wil. (*Ze gaan op Wendy's bed zitten*)

Wendy Peter, waarom ben je eigenlijk zo vaak naar ons slaapkamerraam gevlogen? Op de een of andere manier wist ik altijd dat je er was.

Peter Om naar die verhaaltjes van je moeder te luisteren, want die kennen we daar helemaal niet.

Wendy O hemeltje, wat erg!

Peter Wendy, laatst was je moeder zo'n mooi verhaaltje aan het vertellen...

Wendy Welke bedoel je?

Peter Over die prins. Hij kon die dame met dat glazen muiltje niet vinden.

Wendy Peter, dat was Assepoester en hij vond haar en ze leefden nog lang en gelukkig.

Peter Hoera!! (*Hij rent naar het raam*)

Wendy Waar ga je naar toe?

Peter Naar huis. Dit moeten de jongens horen.

Wendy Ah, blijf nog even, Peter. Ik ken nog heel veel andere sprookjes. Ik zou die jongens er zoveel kunnen vertellen!

Peter (*onmiddellijk enthousiast*) O, ja! Ga met me mee, Wendy, dun kun je ze zelf aan de jongens vertellen!

Wendy O, hemeltje... nee, het kan echt niet...en m'n moeder dan?... Trouwens, ik kan toch niet vliegen!

Peter Dan leer ik het je toch

Wendy Wat!?

Peter Ik leer je hoe je vliegen moet!

Wendy O, wat moet 't heerlijk zijn om te kunnen vliegen!

Peter Ik zal je leren hoe je op de rug van de wind moet springen en we zijn foetsie!